

Wat wensen wij elkaar naast alle goeds en gezondheid? Aan het begin van het nieuwe jaar vertellen mensen wat hen 'begeestert' en wat hun wensen zijn, geïnspireerd door hun werk, hun passie of levenswijze. Vandaag de laatste aflevering: boswachter Hans de Haan.

Regionaal **7**

Nieuwjaar

Meer vrijhavens voor de natuur

Na vijftien jaar op 'zijn' prachtige Landgoed Nijenburg in Heiloo werkzaam te zijn geweest als boswachter, trok Velsen-Noorder Hans de Haan de vrijdag voor kerst voor het laatst de deur achter zich dicht. Na een lange carrière bij Natuurmonumenten die in 1990 als vrijwilliger begon, in 1997 kon hij naast zijn baan bij de Grenswisselkantoren NV, waar hij werkte in het archief op het hoofdkantoor, in het weekend parttime als boswachter en toezichthouder in het Nationaal Park Zuid-Kennemerland aan de slag en later als medewerker in bezoekerscentrum De Zandwaaier in Overveen. Zijn toenmalige baas wilde hem echter in het veld hebben en daar is hij nooit meer weggegaan. „Toen ik in september 2003 hier in Heiloo begon toonde de herfst na een hele mooie hete zomer een prachtige bladverkleuring.”

Eeuwigheid

Het mooie van natuurmomenten vindt de natuurman dat de aankopen in principe voor de eeuwigheid zijn en niet meer woorden afgegaan. „Hier wilde ik me voor inzetten. Mooi dat ze dit hoog in het vaandel hebben staan.”

Tijdens de eerste tien jaar van zijn leven op een boerderij in de polder van Leidschendam werd de liefde voor de natuur hem met de paplepel ingegeven. Zijn vader, een timmerman met het ambacht in de toppen van zijn vingers, bracht hem de liefde voor hout bij. Bij Natuurmonumenten heeft hij altijd het meeste buitenwerk met de hand gedaan en deed dat ook het liefste. „Dat heb ik van mijn vader overgenomen die vooral met handgereedschap werkte. Hij heeft mij geleerd ontzag voor hout te hebben en dat weer uit ontzag voor de natuur.”

De natuur laadt De Haan op en houdt hem voortdurend naar de natuur nieuwsgierig. Wat is dat voor zeldzaam plantje en wat is dat voor paddenstoel? „We hebben zware stormen gehad. Waarom knapt dan een klokgeve boom en houdt een zwak exemplaar zich overeind?” Iedere boom is in dat geval weer een studie waard.

Weer

Het weer bepaalt de werkzaamheden buiten en hoort daardoor bij zijn werk. Sinds 1972 houdt De Haan een weerarchief bij. Als de krant in de bus valt, leest hij stevast als eerste het weerbericht. Vol passie, „In 2012 hebben we 17 graden vorst gehad waardoor stammen van eiken scheurden.” Die extremen vindt hij het mooist. Opkijkend, „Moet je eens luisteren, hoor je de wind?”

Met plezier bezoekt hij vanuit zijn woonplaats Velsen-Noord de Vrije

Hans de Haan is bezorgd over hoe de mensen omgaan met de aarde.

FOTO HELEEN VINK

Evangelische Gemeente in Beverwijk. Mede vanuit zijn geloof zoekt hij de positieve kant in het leven op.

Virus

Naast het weer, gaat zijn hart ook uit naar mensen die zich als vrijwilliger voor natuurbehoud willen inzetten. „Eerst komen ze vrijblij-

vend, maar als dan het virus toeslaat en het ook nog gezellig is, dan blijven ze komen. We hebben jeugdigen en zelfs 80-jarigen als vrijwilliger.”

Met plezier begeleidt hij de vijftig vrijwilligers die actief zijn op Nijenburg.

Ook na zijn werkzame leven houdt hij tijd te kort, verzekert de na-

tuurlijefhebber lachend. De natuur, bomen, planten en het weer, er blijft genoeg te ontdekken.

„De opwarming van de aarde baart me zorgen. We hebben de afgelopen zomer een voorproefje gehad.” Aan het weer kan hij niets veranderen, concludeert hij. Wel heeft hij een wens voor de natuur. Er zijn van die hoekjes die over zijn. Plek-

ken waar in de natuur, in stad of dorp, geen plan voor is, legt hij uit. „Laat de mens daar nu eens met zijn handen van afblijven. Gewoon de rust opbrengen om de natuur zijn gang te laten gaan. Een mooie plek voor planten en dieren. Meer vrijhavens voor de natuur.”

Heleen Vink